بسم اللّه الرّؤف الرّحیم

ص والنّبإ العظیم قد اتی الرّحمن بسلطان مبین و وضع المیزان و حشر من علی الأرض اجمعین قد نفخ فی الصّور اذاً شاخصت الأبصار و اضطرب من فی السّموات و الأرضین الّا من اخذته نفحات الآیات و انقطع عن العالمین هذا یوم الّذی فیه تحدّث الأرض بما فیها و المجرمون اثقالها لو انتم من العارفین و انشقّ قمر الوهم و اتی السّمآء بدخان مبین نری النّاس صرعی من خشیة ربّک المقتدر القدیر ناد المناد و انقعرت اعجاز النّفوس ذلک قهر شدید انّ اصحاب الشّمال فی زفرة و شهیق و اصحاب الیمین فی مقام کریم یشربون خمر الحیوان من ایادی الرّحمن الا انّهم من الفائزین قد رجّت الأرض و مرّت الجبال و نری الملائکة مردفین اخذ السّکر اکثر العباد نری فی وجوههم آثار القهر کذلک حشرنا المجرمین یهرعون الی الطّاغوت قل لا عاصم الیوم من امر اللّه ذلک یوم عظیم نریهم اللّذین اضلّاهم ینظرون الیهما و لا یشعرون قد سکّرت ابصارهم و هم قوم عمون حجّتهم مفتریات انفسهم و انّها داحضة عند اللّه المهیمن القیّوم قد نزغ الشّیطان فی صدورهم و هم الیوم فی عذاب غیر مردود یسرعون الی الأشرار بکتاب الفجّار کذلک یعملون قل طویت السّمآء و الأرض فی قبضته و المجرمون اخذوا بناصیتهم و لا یفقهون یشربون مآء الصّدید و لا یعرفون قل قد اتت القیامة و خرج النّاس من الأجداث و هم قیام ینظرون و منهم مسرعاً الی شطر الرّحمن و منهم مکبّاً علی وجهه فی النّار و منهم متحیّرون قد نزّلت الآیات و هم عنها معرضون و اتی البرهان و هم عنه غافلون اذا رأوا وجه الرّحمن سآءت وجوههم و هم یلعبون یهطعون الی النّار و یحسبون انّها نور فتعالی اللّه عمّا یظنّون قل لو تفرحون او تمیّزون من الغیظ قد شقّت السّمآء و اتی اللّه بسلطان مبین تنطق الأشیآء کلّها الملک للّه المقتدر العلیم الحکیم ثمّ اعلم بأنّا فی سجن عظیم و احاطتنا جنود الظّلم بما اکتسبت ایدی المشرکین ولکنّ الغلام فی بهجة لا یعادلها ما فی الأرض کلّها تاللّه فی سبیل اللّه لا یحزنه ضرّ الّذین ظلموا و لا سطوة المنکرین قل انّ البلآء افق لهذا الأمر و منه استشرقت شمس الفضل بضیآء لا تمنعه سبحات الأوهام و لا ظنون المعتدین ان اتّبع مولاک ثمّ ذکّر العباد کما انّه یذکرک تحت السّیف و ما منعه نعاق الغافلین قد ارسلنا الیک لوحاً من قبل و لکلّ واحد من کلّ بلد نزلت آیات ربّک العزیز العلیم نسأل اللّه بأن تقرّ عینک به و بها انّه علی کلّ شیء قدیر ان انشر نفحات ربّک فی الأطراف و لا توقّف فی امره اقلّ من آن سوف یأتی نصرة ربّک الغفور الکریم ذکّر النّاس من قبل ربّک ثمّ اجمعهم علی شاطئ البحر و لا تکن من الصّابرین و البهآء علیک من لدی اللّه ربّ العالمین و علی اهلک من کلّ صغیر و کبیر

این سند از کتابخانهٔ مراجع بهائی دانلود شده است. شما مجاز هستید از متن آن با توجّه به مقرّرات مندرج در سایت www.bahai.org/fa/legal استفاده نمائید.

آخرین ویراستاری: ۶ آوریل ۲۰۲۴، ساعت ۲:۰۰ بعد از ظهر